

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. februar 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-792-0460
Dok.: CKV40945

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 194 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. januar 2008.

Lene Espersen

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 194 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Hvad taler for henholdsvis imod, at retterne tilsender kopi af anklageskrift og bevisfortegnelse til domsmænd forud for behandling af en straffesag, og vil det efter ministerens opfattelse ikke medføre en mere kvalificeret behandling af straffesagen, hvis domsmændene kender til sagerne på forhånd?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Domstolsstyrelsen, der har anført, at:

”... formålet med anvendelsen af domsmænd i retssager ikke nødvendigvis, at domsmænd har forberedt sig særligt på en sag.

Anvendelsen af lægdommere bygger således på en grundlæggende forudsætning om, at en domsmand ved bedømmelsen af eksempelvis skyldsspørgsmålet i en straffesag alene skal benytte sin almene viden, når domsmanden bliver præsenteret for sagens oplysninger. En domsmand skal således kunne deltage i rettens behandling af sagen uden at have specielt kendskab til juridiske problemstillinger, juridisk litteratur, retspraksis mv.

På den baggrund vil det ikke nødvendigvis føre til en mere kvalificeret behandling af straffesager, hvis domsmændene kender til sagens indhold mv. på forhånd.”

Som det fremgår af Domstolsstyrelsens udtalelse, er det ikke nødvendigt, for at en domsmand kan medvirke ved afgørelsen af en straffesag, at vedkommende forud for hovedforhandlingen sætter sig ind i sagens nærmere omstændigheder, herunder de juridiske eller bevismæssige spørgsmål, som sagen giver anledning til.

Det tilføjes i den forbindelse, at der ved afgørelsen af, om noget er bevist eller ikke, alene tages hensyn til de beviser, som er ført under hovedforhandlingen, jf. retsplejelovens § 880. Bestemmelsen er udtryk for det grundlæggende princip om bevisumiddelbarhed.

En ordning, hvorefter domstolene sendte anklageskrift og bevisfortegnelse til domsmændene forud for hovedforhandlingen, ville indebære, at i de formentlig sjældne tilfælde, hvor en domsmand måtte være inhabil i forhold til *forurettede eller vidner*, ville den pågældende kunne give retten besked herom inden hovedforhandlingen. Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 193 fra Folketingets Retsudvalg fremgår derimod *tiltaltes* navn og adresse af indkaldelsen således, at domsmanden på forhånd har

mulighed for at meddele retten, såfremt der i relation til tiltalte foreligger forhold, der kan føre til inhabilitet.

Samtidig ville en ordning, hvorefter anklageskrift og bevisfortegnelse blev sendt til domsmændene forud for hovedforhandlingen i stedet for at blive udleveret til domsmændene, når de mødte i retten, efter Justitsministeriets opfattelse rumme en risiko for, at udenforstående ved en fejl ville få kendskab til personfølsomme oplysninger om bl.a. den tiltalte og en eventuel forurettet i sagen.

Der henvises i øvrigt til de samtidige besvarelser af spørgsmål nr. 159 og nr. 193 fra Folketingets Retsudvalg.